

Mina många "Ihågkommelser," - med mera : sjelf-biografiskt utkast

Arwidsson, Håkan

81 A Br.

National Library
of Sweden

Mina många "Sågkommelser,"

— med mera.

Sjelf-biografiskt Utkast,

af

Håkan Arwidsson

i Trallebårja.

Lund, 1869. På beställning tryckt hos N. P. Lundberg.

På Författarens förlag.

Mina många "Ihågkommelser."

Melodi: "Ja, mycket har jag vandrat på landet och i sta'n, &c.

Jag minns den glada tiden, jag tjänade som dräng,
För sjung hopp, för sjung hopp, för sjung aj aj aj, aj aj!
Och hela werlden lekte för mig med lust och fläng.
Hej sjung hopp, hej sjung hej, hej sjung aj aj aj, aj aj!

2.

Det första år jag tjente det var till Zeppa Pehrs; —
Der fick jag ryggen bankad, på längs såväl som tvärs.

3.

Blott sexton år jag fyllat och var till werten klen;
Ty fattigt war jag uppfödd, — men jag tog opp mig se'n.

4.

En dräng, som hette Märten, der tjente åfwen då,
Som fått den stygga wanan att till matmobren gå.

5.

Då först jag detta märkte jag teg som muren still
Men talte sedan om'et. — Jag såg det en gång till. —

6.

Sen fick jag piff af Märten hwar ewig' enda dag . . .
Swenskt färg — den blå och gula — på mig han höll wid lag.

7.

Sen kom jag till Nils Anders — ett präktigt folk, och bra.
Fem år jag tjente qwar der och kund' ej bättre ha.

8.

I all den tid jag lefwat jag bättre ej har haft,
Jag lärde mig arbeta, — och werte och fick kraft.

9.

Men sedan sonen Anders fått gården öfwerta,
Jag fick min orlofsledel, — han wille mig ej ha.

10.

Bewåringsåldern äfwen jag nu war kommen i,
I Hammenhög wid mönstring jag hade "fem och ti".

11.

Med matsäck, rätt förswartlig, begaf jag mig åstad.
I Onslunda wi samlas och ställdes der på rad.

12.

Swedörra hed dock ändligt wi tredje dagen nå. —
Wi fick en hel hop saker att taga wara på.

13.

På sjuude kompaniet jag nu indelad blef.
Och genast borrt till löfen en korporal mig dref.

14.

De första twenne dagar jag måste foka mat;
Och korp'ral Warff beständigt påstod att jag war lat.

15.

Sen fick jag exercera; — men det war rent besångdt! —
Jag aldrig hade anat hur detta kan wa' strängt.

16.

Jag kunde ej begripa hwad f—u de wille ha; —
De nöpo mig i ör'nen, anskönt jag gjordet bra.

17.

Min stora, tunga bössa jag handskade alltjemt. —
"Sjårsantem" dock, den stygge, han galen war, bestämdt.

18.

Här fick jag lära mycket, — som jag dock sedan glömt. —
Om krigslag icke funnits så tror jag att jag rymt! —

19.

Så många namn att minnas det war jag inte wan. . .
"Sjårsantem" hette Rede, Löfntanten hette Swan.

20.

De femton dagar togo dock lyckligtwis ett slut,
Och då från plågoplatsen wi ändligt åga ut.

21.

Jhop med Hans Ols Wärten jag köpte en butelj . . .
Den dracks på morgonfulan, i Webröd, wid rewelj.

22.

Hon kostade en banko, — men ack hwad det war godt! —
Men galna bef wi begge — och det war inte smått.

23.

Tre stolta Alboniter wi klädde med bested.
Men genast kom Sjårsanten och wille wara med.

24.

Om han blott blifwit borta det hade varit bra. —
Men piss der likwäl wanka; — en del deraf fick ja?

25.

Med lust och glädje ändtligt mitt hem jag återsåg —
Och i drängkammar-sängen jag wenne dagar läg.

26.

Sen börja jag arbeta på nytt — nej, gammalt wis.
Kofard jag bar på mössan; men glömde all "exercis".

27.

Omsider kom Mickeli; — jag flytta till Wäns Grä,
Men det blef andra bollar, det fick jag snart förstå.

28.

Der blef jag inte pissad men mädde si så der, —
Mjölgroten klädd i ylle — och släktet bara "swär".

29.

Igenom hwar ostskifwa jag sol och måne såg,
Men kunde knappt se smöret som på smörgåsen läg.

30.

Jag endast "halfwa tiden" på detta ställe blef; —
April den tjugesjerde jag gaf mig ut och "dref".

31.

En månads tid jag tråla wid Jernvägsbyggnad nu.
Men "wallen" ramla på mig, mitt lärben slogs itu.

32.

Sen låg jag sjuk, tillå Julen, på Lazarett i Lund;
Fick lyda arga Doktrar, och swalt — och slet en hund.

33.

Omsider blef jag utsläppt ur detta fångahus.
Julaston jag anlände till fars och moders hus.

34.

Men der blef intet bättre; — blott fattigdom och nöd.
Ty far war nyh begrafsven, och mor min sakna bröd.

35.

Jag då åtog mig tröstka hos rife Anders Kull;
Förtjerte fyra tunnor — och återfick mitt hull.

36.

Den ena pigan, Mätta, hon war så hjertans söt
Och munter, fet och mollig, och snäll och granu och — blöt.

37.

Vi blefwo snart bekanta. — På sjelfwa Nyårsdag.
Vi woro "ena hemma" från kyrkan, — hon och jag.

38.

Först bjöd hon mig på kaffe med sockerkringlor till; —
Sen sjöng hon denna visan: "Kom, kyss mig, om du vill!" —

39.

Fastän jag war ensaldig och något dum dertill,
Så blef jag dock upplifwad af hennes ljusva drill.

40.

Vi sedan skulle brottjas — vi gjorde det också —
Hon "wälte" mig i hanken, sig sjelf deroswanpå.

41.

Jag fann mig snart besegrad och låg, som sjettrad fast,
Men hon blef ädelmodig mot mig i första väst.

42.

Ej nog att hon mig släppte, — hon hielote mig och opp.
Och satte sig bredwid mig, med armen fring min kropp.

43.

Jag war ej längre mäktig ha' känslorna i styr.
Mitt blod nu börja koka, — i huswu't blef jag yr.

44.

Jag börja närma munnen — mot hennes det förstås!
Desß mjuka läppar kumma' af idel sockrad sås.

45.

Åh, tänkte jag, så härligt! — Det der ju smakte bra! —
Och sedan fick jag kyssar, — behöfde ej att t a.

46.

Så mången natt den wintern jag sof på hennes arm; —
Hon stoppa fring mig dynan och höll mig alltid warm.

47.

Den söta, rara flickan mitt hela hjerta fick; —
Mitt arbet gick så ledigt; — i kärleksrus jag gick.

48.

Från köket knep hon ofta rätt mången läckerbit.
Till hennes strin jag ständigt had' nyckel — och gick dit.

49.

Så lefde vi med gamman, i nitton veckors tid
Som man och qvinna samman, i kärlek, fröjd och frid.

50.

Men denna världens lycka är ej att lita på.
Min Mätta var "besofwen", det fick jag snart förstå.

51.

Hon blef alltmera frodig och tjock som en Patron; —
Snart nästan hela sängen behöfde endast hon.

52.

På nabostället tjente förut en lång dragon; —
Men var nu kommenderad wid Exercis-squadron.

53.

Den slyngeln var orsaken till ganska mycket ondt . . . .
Och kan jag honom träffa — hans rygg skall ej bli kont! —

54.

Uvarenda natt om hästen förut han gått på lur
För att bedra min Mätta. — En sakramentsad tjur! —

55.

Rog af. Den förste Junii min Mätta fick en "glött"; —
Och surt för mig blef allting som förut varit sött.

56.

Min heta kärlekslåga den sloknade också,
När Mätta börja' hota till Sings emot mig gå.

57.

Wist had' jag ofta lofwat att blifwa hennes man; —
Omständigheter gjorde dock att jag gaf det f—n.

58.

Kors, det var sjelfwa pocker till qvinna så enwis. —
Jag genast gick till prästen, — men fick ej prestebewis.

59.

"Ack! hvad i hela världen skall jag nu ta mig till?" —
Jag började att tänka, — "Förgöra mig jag will!" —

60.

"Det är ju likväl skamligt att hänga sig, så der! —
Jag skall försöka rymma — det ändå bättre är!" —

61.

En natt jag packa samman mitt bohag, smått och stort,
I ett par linnebyxor — och lunkade se'n fort.

62.

Betyg var jag nog lycklig i Rödvinge att få.
Det kosta fyra daler — men "skulle till" ändå.

63.

Jag gick ombord wid Malmö och kom till Köpenhamn,
Var född i "komsta fjätte" — och har ett annat namn.

64.

Hos Jensen på Amager jag blef en längre tid;
Med "mill" till "Byen" förde, förtjente ploamt derwid.

65.

Wien snart den kalla wintern hos oss inställde sig.
Jag weta fick att Jensen ej mer behöfde mig.

66.

"Jaså, då får jag resa" — jag tänkte, — "nä, låt gå!
Trehundra tretti daler jag samlat hop ändå!" —

67.

Jag tog mitt "töj" på ryggen och gick till "Kongens By;" —
Der köpte jag mig genast en klädning, grann och ny.

68.

Jag sökte mig "arbejde", — men kunde inte få. —
Min kassa den var minskad och kund' ej långt förslå.

69.

Jag börja' nu bli ängslig — på allvar — det förstås!
Ty hårdt det är af hunger i främmandt land förqås. —

70.

Men ett par dagar efter min kassa den var all
Af hunger rent förlamad jag tjöt, så att det strall.

71.

Dock alltid just när nöden som svårast oss förtär
I andra sidan hjälpen oss närmast då just är.

72.

"So pene Piger" kommo "ad stredet lige frem",
Mitt jemmerfulla låte bewekte genast dem.

"Ah! hvarfor ska di vräle, di unge, Svenske men? —
Di må ej wære Bange! Kom sig: hwad mangler dem?" —

"Ack! jag är rent förswulten och orkar knappast gå.
Min kassa är förswunnen. Jag kan ej arbet' få!

Nu fick jag följa med dem uti ett "pent lost", —
Fick kött och soppa äta, — och bier med konjack i.

Mån tro jag smorde kråset! Ja, kanske mer än nog,
Ty, sen jag slutat dricka, de trodde att jag dog.

Da'n efter blef jag bättre; — fick syftla, ska ni tro:
Ut fyra vackra "Jomfrur" jag skulle blanka sko.

Desutom hemta watten och passa upp alltjemt.
Ut mig ett litet windsrum till bostad blef bestämdt.

Jag skulle blott ha södan för sådan kommission;
Men jag war dock belåten med denna promission.

Förutom deras fångor jag fick hwarenda dag
Desutom borsta stöflar, — en sexton par, wid lag.

Allslinga karlar bodde i denna wåning här,
Och dock så många stöflar här gjorde mig besvär.

Jag kunde ej begripa hur härmed det war fatt,
Jag stälde mig att lysna en hel och hållen natt.

Hwad jag nu fick erfara jag aldrig nämna will; —
Men nog begrep jag riktigt hwad tjänst jag kommit till.

Wen likwäl esomoftast jag dock på ryggen fick
Och deremellan icke just många dagar gick. —

En skål med smutsigt watten jag råkat wälta ut
På ett par fina byxor och en gentill syrtut.

Upp sprang ur ena sängen en rysligt barff löjtnant,
Han fattade sin ridpiss och dängde mig bastant.

87.

En tid derefter hände en aften att jag kom
Att sönderslå en flask, hvars innehåll var "rom".

88.

På samma sätt nu uppdyt en gammal, arg major,
Som fattad mig i lufwen och risse mig och swer.

89.

Jag teg och led dock tåligt tills wintern den teg slut.
Då schoppa jag till Jensens uppå Amager ut.

90

Men tänk! — Den tusans Wätta war också kommen hit.
Jag önsfode till Gud att jag alldrig kommit dit.

91.

Men Wätta hon war siffig — hon låts' som ingenting;
Sick ut att mjölka forna och syblade ifring.

92.

På tu man hand wi träffad's dock qwällen deruppå.
En lång svarlakanslera jag wäntade nu få.

93.

Men detta blef ej fallet. Hon hwistade så ömt:
"Hör du min kära Säkän! — Det gamla är nu glömdt! —

94.

"Wårt barn blef blott tre weckor, se'n dog det, — lyckligtwis! —
"Nu är jag fri och ledig — precis på gammalt wis.

95.

"Du wet hur jag dig älskat och älskar dig ännu!
"Glöm bort det gamla grollet och kyß mig wackert nu!"

96.

Jag sjönt i hennes armar och glömde all förtret.
Af öfwermått på sällhet jag nästan tror jag gret.

97.

Et nytt förbund wi knöto och lofwade försann
Att in i bleka döden tillhöra blott hwarann.

98.

Ej någon Dansk fick meta wår gamla tragedi. —
Och äfwen wår förlofning den hemlighöllo wi.

Då gingo vår och sommar, ja, hösten till och med; —
 Vi skötte våra syflor — och detta med besked.

100.

Om efterhösten likväl det åter galet blef . . . .
 En afton intill Mätta jag genom fönstret klef;

101.

Då märkna jag en skugga, årskönt det re'n var rätt.
 Jag samlade derefter — — och fick Herr Jensen fatt.

102.

Det der var rent förtrolladt, jag kunde ej förstå
 Att husbond fått den wanan och till min sästmö gå.

103.

Men hon mig öfwerlygga' att jag häri tog fel, —
 Ty Jensen war blott kommen att ta en "wallefiel".

104.

Jag ändtligt blef försonad, — och allt blef bra på nytt.
 Min rasande swartsjuka i kärlek blef förbytt.

105.

Blott några dar derefter så när det gått itu.
 Jag skutsade till "Byen" för Jensens feta fru.

106.

Det war en herrans värme. — Den dagen minns jag än! —
 Vi skudade oss duktigt att komma hem igen.

107.

Tänk! — när wi hann tillbaka, hwad sägo wi wäl då? — —
 I sången sofwo Mätta och Jensen — begge två.

108.

De suarkade rätt duktigt. Vi wäckte dem dock ej.
 Men tytt gick frun ur salen och winkade på mej.

109.

Jag följde henne efter till hennes eget rum,
 Der stanna' jag wid dörren, — då hwiskade hon: "Kom"!

110.

"Det war ett fult spektakel, — det skulle jag knappt tro
 "Att Jensen är en orne och Mätta är en so.

111.

"Här har du "tröswe Daler", — tig still med hwad du sett! —
 "Vi skola riktigt hämnas för denna "usorrett"! —

112.

"Som Wätta är din "Kjerest" och Jensen är min man,
"De nog ska få betalning på samma wis, minsann!"

113.

Nu reglade hon dörren och tog sin kapp af. —
Rätt månet wedermåle af gunst hon mig nu gaf.

114.

Jag hämnades på Wätta och hon på Jensen nu . . .
Det war en allför artig, en snäll och vänlig fru! —

115.

En timmas tid derefter jag gömdes i ett skåp.
Sin man hon nu inkallar. Der stod han som ett wåp.

116.

Moraliskt-rätt serberad's med warma wofflor till . . .
Herr Jensen war en karing — tog mot och teg dock still.

117.

Parfors blef Wätta bortförd . . . men jag fick stanna kvar.
En gyllne tid jag hade der än i många dar.

118.

Min goda matmor ständigt i hägkomst hade mig . . .
Tre gånger hwarje wecka hon tog mig in till sig.

119.

Sju år de varit gifta — men hade inga barn, —
Ty Jensen råka stads i kåta flickors garn.

120.

Widsommar, året efter, så blef der dock barndop; —
Jag red att bjuda gäster, — en hel, förfärlig hop.

121.

En rass och knubbig poste min matmor hade fått;
Men sållan fick hon sofwa, ty han höll jemnt olät.

122.

Dock Jensen med förtjusning betraktade sin son
Och ansåg detta barnet af Herranom ett län.

123.

I min förhastan äfwen jag kyste gossen ömt . . .
För dunkla, ljuswa minnen, mig sjelf så när jag glömt.

124.

Derfter glodde Jensen beständigt surt på mig,
Men älskade sin gumma, och — slut war "husligt trüg."

125.

En dag jag äkte Högfrö och väite med ett lass
Uppå en flock kalkoner, som samlat s väl tillpass.

126.

Blott fyra stycken dogo men åtta fick skawank. —
För första gång af Jensen jag nu erhöi ett "bank".

127.

Derjemte han och täktes tillkännage bestämdt:
Att jag fick "dra for Fanden", — och det war "ifte Skämt".

128.

Min gyllne tid i Danmark den war nu blant förbi . . .
Jag tacka F—n och Mätta för denna komedi.

129.

Jag måste nu schappera till Sverige hem igen.
Jag stadde mig att tjena i Klamm, hos gamle Sven.

130.

Der fick jag snart erfara att det är icke rått
Sig prest betyg förskaffa på obehörigt sätt.

131.

Jag mutade vår Sändsman . . . och saken war uppgjord.
Det burit bums i karran, om han ej blifwit "smord".

132.

För mycket wärre klämma dock sen jag råla ut,
Som ganska nära hade på lifwet mitt gjort slut.

133.

En morgon ganska bitti' det knacka på min dörr.
Jag öppnade och — — dåna . . . Det aldrig händt mig förr.

134.

Derutanför stod Mätta — och Hjerdingssmannen med.
Jag fick mig nu en stämning . . . och dertill godt besked.

135.

En liten gofse Mätta om sommaren framfödt — —
Desputom fick jag weta . . . Det första war ej dödt!!

136.

För både son och dotter jag nu war stämnd som Far.
På äktenkap hon yrka . . . Der saken war ju klar.

137.

Försent jag bittert ängra mitt gjorda lifsförbund.
Jag stod för Hårads-Rätten lifsom en wäter hund.

138.

Men målet blef uppstjulet för flera vittnen full. —
Jag sköjde ner förtreten och söp mig riktigt full.

139.

Jag tråssa kammerater från min "exceretid";
Med dem jag satt och rumla i allsköns ro och frid.

140.

Till sist blef jag på röken och kunde knappast gå.
Mig Wätta tog em armen och ledde derifrån.

141.

Med hennes skjuts jag åkte, och följde henne hem;
Sof ruset bort om natten och wakna klockan fem.

142.

Då fick jag "best" och kaffe samt frukost äfvenså.
Hon sedan presenterar för mig de kara små.

143.

Så snart jag fick se barnen mitt hjerta blef bewekt . . .
Ty; Hårda faderskärlek, som så med känslor lekt!

144.

Twå riktigt söta ungar hon skaffat mig, minsann! —
Hon sjelf såg ganska bra ut . . . . war ännu lika grann."

145.

Helt lätt att gissa resten — nu war det bra igen.
För tredje gång war Wätta på nytt mitt hjertas wän.

146.

Den nästa söndag lystes för oss den förste gång, —
Och bröllopp om en månad wi höll' med lust och sång.

147.

Nu war jag gift med Wätta — och "allt war ganska godt".
Fast fattiga wi woro, wi hjälpte oss — så smått.

148.

Jag köpte en "hus-kula" och "satte mig i skoll" —
Fick tjänst wid herregården och tråla som ett troll.

149.

Min gumma hon war trägen och flitig hwarje dag,
Sin wäf och spinnräck nyttja — och det med glatta lag.

150.

Ett halft års tid derefter en nyhet man utspred
Att Wättas gamle morbror nyss saligen afled.

151.

Hans endaste arfwinge min snälla hustru war. . . .
Han snålat hop rått mycket, — men lemna allt nu qwar.

152.

Vi fick hans hela hemman, — tre åttondels mantal
Och nybyggd stugelånga med kamrar, kök och sal.

153.

Våd kreatur och waror, en ganska wäldig trof
Samt fem och fyrti tusen kontanter tillföll oss.

154.

Vi blefwo plötsligt rifa och börja föra stat
Med lifadana hästar som prostens, ackurat.

155.

Men ack! min snälla hustru ej länge njuta fick . . . .
Hon sjuknade i koppor — och bort med döden gick —

156.

Jag förjde henne swåra och gret i många da'r,
Men tackar dock Förshynen att jag har barnen qwar.

157.

”Om blott Herr Jensen doge — (så tänker jag ibland,) —
Hans fru nog mycket säkert mig toge till sin man.”

158.

En Swensk och Dansk förening påstås ju wara bra? —
Den är ju Scandinavisk! — så wille jag det ha! —

159.

Dock ej det lönar mödan att detta tar sig ut.
— Bestämt jag dock mig gifter förr'n året tager slut! —

160.

Jag är ju unga karlen — blott ni och tjuge år —
Rätt mycket praktiserad, och har en granner går.”

161.

Men efter som jag mycket bland ”köpstasfolk” umgåtts,
(Och att jag för' mig propert . . . det alltid har påståtts)

162.

Så skulle jag helst dnsta en ”köpstaslinka” få
Som spela kan piano och laga ill brylä.

163

På rikedom ett mindre affeende jag gör,
Blott hon är educerad och bildad som sig bör; —

164.

Har smärta, fina former, brunögd, med liljehy;
Kan sjunga som en siska, brodera fint och sy.

165.

Men blir det en "boudjanta" — då säger jag försann:
Att denna hon skall vara båd' ung och rik och grann.

166.

Sy nog bör hvarje flicka lyckönska sig att få
Så paradiskt utmärkt som jag kan bjuda på!! —

167.

Min egendom är dikad och merslad öfverallt.
På loftet här jag ärter och släsk och råg och malt.

168.

Min trädgår' är ansenlig. Der verer många bär,
Grönsaker, kål och frukträd samt blommor här och der.

169.

Defutom bär ni meta jag har en la'gård stor, —
Kan föda åtta hästar och fjorton stycken kor.

170.

Och tre par stora orar samt trettiatta får . . . . .
Allt öfrigt att uppräknas jag knappast nu förmår.

171.

Som sagdt: Jag är behållen, solid och mäktig man; —
Jag selar blott en hustru som mig upplifwa kan.

172.

Min lille, snälle Arvid är som en visla quick;
Han roar söta mamma — blott snart han någon fick! —

173.

Christin' min vackra dotter, sin moders afbild är
En snäll och älsklig flicka, som har moderna klår.

174.

Jag gagnar jemnt galoscher, och ytterrock gentil, —
Ser wacker ut som tusan — en face et en profil.

175.

Jag håller "Hjads-Tidning" och följer med min tid; —
Har köpt en hel del böcker, och mycket lärt dermid.

176.

Om blott jag fick tillfälle att vara hemifrå —
(Men tjänarna jag inte just wål kan låta på.)

177.

Till Malmö och Ramlösa jag gjorde då en tur
Att helt och hållet endast för Damer göra kur.

178.

Då kunde jag få wälja ibland en "hifflig hopy" . . .
För rikedom och skönhet jag komme snart i rep.

179.

Men jag har ej tillfälle församma mig härå;
Jag will förbida tiden. — Det lyckas nog ändå!

180.

Swå dagar jag uppoffrat att dikta denna sång.
Och därför börjar också min wisa blifwa lång.

181.

Jag önskar blott härmedelt en bustru winna få
Som lifwet gör behagligt för mig och mina små.

182.

En trogen lefnadsfildring förwifst min wisa är,
Ty mina mesta öden man kan få weta här.

183.

Jag har ej stuckit undan med ljufst — ej heller ledt; —
Jag sanningsenligt skrifwit, precis som det är skedt!

184.

Upptagen dock ej illa att en del höres plumpt! —
— Det mesta här i werlden det stöter ju på "dumt"! —

185.

Jag alltid sträfwat framåt, hwad jag wi; tagit för: —
Och att jag hunnit målet — det rår jag sjelf ej för! —

186.

Och nu, farwål, godwänner i — jag kommer nog igen!
Jag kan ju lefwa länge och präfwa mycket än!! —

187.

Låt se ni ären snälla och spriden wifan ut,
För sjung hopy, för sjung hopy, för sjung aj aj aj, aj aj!
Så skall jag skrifwa flera se'n hösten tagit slut.
Hej sjung hopy, hej sjung hej, hej sjung aj aj aj, aj aj!

Inches

1

2

3

4

5

6

7

8

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

